

Etika jako filosofie mravní situace

Filosofickou etiku musíme chápat jako filosofický předpoklad každé etiky „oborové“, tedy jako reflexi základních předpokladů a podmínek mravního rozhodování. Tyto základní předpoklady nemůžeme jen tak prostě konstruovat, a už vůbec je nemůžeme svazovat se žádnými „mravními zákony“, které by mohly být považovány za „před-položené“ resp. „před-uložené“ danosti. Má-li být filosofická etika něčím víc než etologií člověka, musí být schopna rozpoznat ono specifikum, jímž se mravní rozhodování liší od volných aktů jiných, zejména svou úrovní se člověku blízcích živých tvorů. A právě to musí být na prvním místě záležitostí rozpoznání a akceptace struktury mravní situace jako fenoménu, a to v plném fenomenálním rozsahu. A to zase předpokládá ochotu se alespoň hned na počátku obejít bez jakéhokoli pokusu o redukci některých stránek či složek příslušného fenoménu (což pochopitelně nevylučuje do budoucnosti pozdější ověřování).

(Písek, 100602-1.)